

Sag, og jeg skal tilmed netop tiltræde den Grund, han ansførte derfor. Jeg er saa sikker paa, som Nogen kan være det, at vi i alle Sag kunne finde Mænd, som meget godt kunne opfylde, hvad der forlanges af dem, men kun naar der gjøres Fordringer til dem i en enkelt Retning, da disse Mænd jo for Størsteelen maae have deres Tanker henvendte paa andre Ting og ikke kunne offere sig ene for Videnskaben. —

Hvad Forholdet til Island og Grønland angaaer, da vil der jo idetmindste for Islands Vedkommende være Udsigt til, at vi kunne faae dets Forhold under særlig Behandling. Jeg vil dog ikke undlade her at bemærke, at det er min Overbeviisning, at det ærede Medlem for Holbæk Amts 2den Valgkreds (Tschering) har i alt Bæsenligt Ret i, hvad han sagde herom, om ikke i Formen, saa dog i den Tanke, der laa til Grund derfor. Jeg troer ikke, at vi her i Thinget nogensinde have havt Ulyst til at regjere over Islænderne; idetmindste veed jeg, at jeg — og jeg troer ogsaa, at de fleste Andre — fuldstændigt erkjende, at vi ere ude af Stand til at gjøre dette paa en fornuftig Maade, men vi kunne naturligviis ikke lade Islænderne regjere, naar det saa er os, der skulle betale, hvad det koster, og det forekommer mig, at der ikke sjældent her i denne Sal er kommet Sager til Forhandling netop fra Island, som vilde have seet ganske anderledes ud, naar det havde været Islænderne selv, der skulde have betalt. Jeg skal imidlertid, som sagt, fuldstændigt lade dette hvile, da der vil komme en anden Leilighed til at komme ind derpaa. Hvad Forholdene paa Grønland angaaer, kan jeg tilbeels tiltræde de Bemærkninger, som vi nys hørte fra det ærede Medlem fra Mariager (A. Hage). Jeg troer, at Ulykken er den, at vi Danske have ligeoverfor Grønland paataget os at løse en Opgave, som det ikke staaer i menneskelig Magt at løse, og som ialfald kun vil kunne løses, naar vi vænne Befolkningen til at staae paa egne Been. Dette at troe, at man kan holde en Befolkning oppe, og dog stadig at maatte behandle den som Børn, mener jeg fører til en Rude, som ikke kan løses; men kan den Opgave, at gjøre Grønlanderne selvstændige, ikke gjenneføres, ja, saa kan jeg ikke dertil sige

Andet, end at det er en Sag, som jeg troer, vi maae være berettigede til at lade falde, fordi det til Syvende og Sidst ikke hører os, men en højere Styrelse til at raade over den.

Winther: Der er blevet gjort enbeel Bemærkninger imod, hvad jeg tillod mig at yttre, da jeg forleden havde Ordet, men enbeel af disse Bemærkninger beroe paa Misforstaaelser, der ville kunne opklares, naar man læser, hvad jeg har sagt, og derfor skal jeg ikke opholde mig videre derved. Der er imidlertid en enkelt Yttring, som har givet et æret Medlem for Frederiksborg (Warberg) Leilighed til at udtale sin Betragtning over, at jeg var kommen med en saadan; men han vil see, at jeg ikke er fremkommen med den Yttring, han omtalte, og han kunde altsaa have sparet sig sin Betragtning. Jeg har ikke givet Regjeringen noget som helst Raad til at slaae en Streg over Rigsraadet, og det var netop det, han bebrejdede mig. — Der er faldet nogle Yttringer fra det ærede Medlem for Maribo Amts 4de Valgkreds (Mourad), som jeg maa sige et Par Ord imod. Han bemærkede, at det Forslag jeg havde gjort med Hensyn til det 2det Udsnit af § 6, vilde, naar det blev fulgt, ikke bringe noget praktisk Resultat; men jeg troer dog, at det har en stor Betydning for Rigsdagen, om den vedtager det, eller om den undlader det. Der er i det Mindste her i Thinget mange Medlemmer, der mene, at Rigsdagen har en Betsjælsel til, naar Fællesforfatningen ikke længer bestaaer, umiddelbart at indtræde i sin tidligere Ret til at raade over Kongerigets hele Finantsvæsen, ogsaa med Hensyn til de Anliggender, der saalænge en Fællesforfatning bestaaer henhøre under Rigsraadet, og for disse Mænd vilde det være præjudicerende, dersom de stemte for det nævnte Udsnit af § 6; thi naar Freden bliver affluttet og fører til det Resultat, som — det nytter jo ikke, at vi skjule det for os selv — dog vistnok i heldigste Tilfælde vil fremkomme, nemlig det høist sørgelige Resultat, at der ikke bliver andre Landsdele tilbage end Kongeriget alene til at bære alle Statens Byrder, haade dem, der tidligere vare fælles for Kongeriget og de andre Landsdele, og dem, der vare særlige for Kongeriget, vil det efter min Mening